

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਭਾਰਤੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਆਮ ਬੀਮਾ CO.. LTD., -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਐਮ. ਐਸ. ਰਾਜ ਮਲ-ਪਹਾਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ,-

ਜਵਾਬਦੇਹ.

1954 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 112/ਸੀ.

ਦਾ ਸੀਵਿਯਾਨ , ਅਨੁਛੇਦ 133—ਜਾਬਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ , ਸੈਕਸ਼ਨ 110—
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ—ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ
ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ—ਕੀ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ
ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ

1956

March 13th

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ 110, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ - ਧਾਰਾ 133 ਵਿੱਚ "ਨਿੱਜੀ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸਵਾਲ" ;.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 (1) (ਜੂ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 110 ਦੁਆਰਾ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 20,000 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾ ਕਿ ਰੁਪਏ। 10,000 ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਨਿੱਜੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਸਵਾਲ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ,

ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1), ਵੀਰਨਾ ਬਨਾਮ ਵੇਕੰਨਾ (2)। ਪ੍ਰੋਬਿਰਤੋਂਦਰ ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਬਰਹਮਪੋਰ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ (3), ਸਟੇਟ ਆਫ ਸੇਰਾਈਕੋਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ .ਅਤੇ ਹੋਰ (t)/^md« ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ ਈਸਟ ਮਾਂਟਰੀਅਲ (ਬੀ), ਮੁੜ ਵਿੱਚ। ਵਾਸੂਦੇਵਾ ਸਮੀਰ (6), ਲਛਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਬਕੁਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ (7), ਬਨਾਰਸੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਰਾਇਣ (8), ਬੀ. ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸਹਿਪਤੀ ਬਨਾਮ ਤਿਰੂਨੀਲਕੰਤਮ ਸਰਵਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (9), ਦਾਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰਗਾਓ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵਿੱਠਲਗਾਓ (10), ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ .ਸਿਵਲ .ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਅਤੇ 110 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਿਟਨੈਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਹੋਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਫਲਸ਼ੋ, ਅਤੇ ਹੋਰਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ, ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 1954, ਰੀ. 1951 ਦਾ RSA 465।

SL PVRI. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ.

KL ਗੋਸਾਈ ਅਤੇ NL ਸਲੂਜਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

(1)	ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 355
(2)	ILR 1953 ਮੈਡ. 1079
(3)	ਏਆਈਆਰ 1954 ਕੈਲ. 289
(4)	1951 SCR 474
(5)	(1922J IAC 249
(6)	(1928 ILR 52 ਮੈਡ. 36
(7)	(1940 FCR, 84
(8)	28 LA 11
(9)	ਏਆਈਆਰ 1923 ਮੈਡ. 232
(10)	ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਬੱਬ 303

ਆਰਡਰ.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ (ਸਿਵਲ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੰ. 772/ਸੀ, 773/ਸੀ, 774/ਸੀ ਅਤੇ 775/ਸੀ ਆਫ 1954) - ਇਸ ਦੇ ਚਾਰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ। ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ 1951 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 465 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੇਲਵੇ ਵਿਰੁੱਧ 11 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਐਪ ਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। 20,000 ਜੋ ਕਿ ਆਗਿਆ ਯੋਗ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। 10,000 ਹੁਣ। ਰਿਲਾਇੰਸ - ਨੱਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜੈਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

The Indian
Trade and
General In-
surance Co.
Ltd. M/s.
Raj Mal

ਅਤੇ ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ
ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

Kapur, J.

-Article 133 had been fulfilled the appeal was Pahar Chand
competent. The Madras High Court in *Veeranna* and another

v. ਵੈਕੰਨਾ, (1), ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ
ਧਾਰਾ 133 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 135 ਸਿਰਫ
ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 133 ਅਤੇ 134 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਕਲਕੱਤਾ ਦਾ ਵੀ ਸੀ

ਪ੍ਰਬੀਰੇਂਦਰ ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਬਰਹਮਪੁ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀਮਾ ਰੁਪਏ ਹੈ। 20,000 ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ। 10,000
ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਦਾਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰਰਾਓ ਵਿੱਠਲਰਾਓ,
(3) ਵਿੱਚ ਬੌਧੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਇਰ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ
ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਹੈ।
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133 (1)
ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ
ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ
ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੁਪਏ. Hs ਦੀ ਥਾਂ
'ਤੇ 20,000 ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 10,000 ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ
ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 135 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ
ਤਹਿਤ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ
ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਫੈੱਡ ਰੈਲ ਦੇ
ਖਾਤਮੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ
ਧਾਰਾ 133 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(1) ILR 1953 ਮੈਡ. 1079

(2) AXK. 1954 ਕੈਲ. 289

ਐਲ (3) ਏਆਈਆਰ 1952 ਬੰਬ. 303

ਅਨੁਛੇਦ 133 (1) (ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

ਸੁਰੈਸ਼ ਕੰ.
ਲਿਮਿਟੇਡ

“133. (1) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਪਰੀਮ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਮਾਲ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਡੀ-ਪਬਰ ਚੰਦ ਕ੍ਰੀ ਜਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਰੀਮਾਈ ਕੋਰਟ- ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ-

(ਏ) ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ
. ਕਾਨੂੰਨ" ;

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੰਭੂ ਲਾਲ ਪੁਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। *cil* ਕੋਲ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ। ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੋ ਨਥੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 133 (1) (ਏ) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

The Indian Trade and General Insurance ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ. ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਹੈ. 20,000 ਜਾਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਲ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।

ਲਿਮਿਟੇਡ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਜੇ. ਰਾਜ ਮਲ- ਸਰਾਇਕੇਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਚੰਦ ਹੋਰ, (1), ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ "ਸੰਘੀ ਗਿਣਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਹੈ

Kapur, J.

ਲੀਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੌਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ! ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।"

ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 133 (1) (ਏ) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। 10,000 ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੁਪਏ ਹੈ। 20,000 ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਰਾਇਕੇਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (1), ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 20,000 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾ ਕਿ ਰੁਪਏ। 10,000 ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(1) 1951 S.C. 474 at p. 497

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 135 ਭਾਰਤੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਨਰਲ ਜੇ . ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਰਟੀਕਲ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੰਪਨੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 135 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਡ- M/S ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਰਾਜ ਮਲਰਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ (ILR 1953 ਮੈਡ. 1079) ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ-ਪਹਾਰ ਚੰਦ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕਪੂਰ ਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ 'ਅਪੀਲ' ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਕੈਨੇਡਾ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਟਾਉਨ ਓਜ਼ ਈਸਟ ਮੋਨੀਰੀਅਲ, (1), ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। ਕਿਸਮ. ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਟੀ ਕਾਫਟਸ ਟ੍ਰੇਟਰ, ਸੀਜੇ, ਵਾਫੂਦੇਵਾ ਸਮੀਅਰ, ਇਨ ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

“ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਹੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਮਾਂਟਰੀਅਲ ਦੀ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। 10 ਜਾਰਜ V. ਚੈਪਟਰ 79 (ਕਿਊਬਿਕ) ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਊਬਿਕ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਰਕਟ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਸੰਘੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ

(1) (1922) L.A.C. 249

(2) (1928) ILR 52 ਮੈਡ 38 (FB)

The Indian Trade and General Insurance Co. Ltd. ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉੱਥੇ ਐੱਮ. ਪਹਾੜ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਮਾਲਵਾ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ

Kapur, J.

ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ। ਨਾ ਹੀ ਆਰਟੀਕਲ 135 ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 133 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 134 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਧਾਰਾ 133 ਦੀ।

ਅਨੁਛੇਦ 135 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 133 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇਗੀ।”

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਮੰਨਰ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਪੰਨਾ 1096 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ-

“ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਲਫ਼ਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਕੁਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸਵਰ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜੇਕਰ -

ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) (1940) FCR 84

ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਇਨ . ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸ ਕੋ, ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕਰੀਫ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

ਟਿਊਸ਼ਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੰਦ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੋਗ ? ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਭਿਆਸਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ। ਕੀ ਇਹ ਹੈ

ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 133 (1) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੁਆਰਾ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 133 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਲਈ ਯੋਗ ਕੇਸ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਕੇਸ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰੇ 6, 7, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਇਸ ਨੂੰ "ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲਈ ਫਿੱਟ" ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਨਾਰਸੀ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਹੋਬਹਾਊਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਰਾਇਣ (1), ਵਿਆਖਿਆ ਵਜੋਂ- ਮੈਸਰਜ਼। ਰਾਜ ਮਾਲ-ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬੀ. ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਸ਼- ਪਹਾੜ ਚੰਦਵਾਰਾ ਸ਼ੇਤੂਪਤੀ ਬਨਾਮ ਤਿਰੁਨੀਲਕੰਤਮ ਸਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਨਿਜੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਨਾਰਸੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ